

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (пети разширен състав)

3 май 2007 година *

По дело T-357/02,

Freistaat Sachsen, представлявана от адв. T. Lübbig, avocat,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н V. Kreuschitz и г-н J. Flett, в качеството на представители,

ответник,

с предмет отмяна на член 2, втора алинея и на членове 3 и 4 от Решение 2003/226/ЕО на Комисията от 24 септември 2002 година относно схемата за помощи, предвидена от Германия — „Програма в полза на малките и средни предприятия — Подобряване на производителността на предприятията в Саксония“ — Подпрограми 1 (Направляване и консултиране), 4 (Участие в панаири и изложения), 5 (Сътрудничество) и 7 (Насърчаване на дизайна) (ОВ L 91, 2003 г., стр. 13),

* Език на производството: немски.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(пети разширен състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-жа M. E. Martins Ribeiro, г-н F. Dehousse, г-н D. Šváby и г-жа K. Jürimäe, съдии,

секретар: г-жа C. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 март 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

¹ Член 87, параграф 1 ЕО гласи:

„Освен когато е предвидено друго в настоящия договор всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.“

2 Съгласно член 87, параграф 3 ЕО:

„За съвместими с общия пазар могат да се приемат:

- а) помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост;

[...]

- в) помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес;

[...]“.

3 Известието на Комисията от 2 юли 1992 година относно ускорената разрешителна процедура във връзка със схемите за помощи за малки и средни предприятия и за изменение на съществуващи схеми (ОВ С 213, стр. 10, наричано по-нататък „Известието относно ускорената разрешителна процедура“) гласи:

„[...]

По принцип Комисията не възразява срещу нови схеми за помощи или срещу промени в съществуващи схеми, за които е направено уведомление съгласно член [88], параграф 3 [ЕО] и които отговарят на следните критерии:

- 1) новите схеми за помощи, с изключение на промишлените сектори, упоменати в конкретни указания на Общността, както и помощите в сектора на земеделието, на рибарството, на транспорта и на въгледобива.

Схемите трябва да се ограничават до малките и средните предприятия [...]

Схемите трябва също да отговарят на следните условия:

[...]

По отношение на всички помощи за износ в рамките на търговията в Общността, както и на помощите за функциониране, не се допуска ползване от системата;

- 2) измененията в съществуващите схеми, които Комисията е одобрила, освен в особени случаи, когато разрешението изрично зависи от срока, бюджета и/или условията, за които е направено уведомление.

Изменението може да доведе до:

— продължаване на срока без увеличаване на бюджетните ресурси,

- увеличение на разполагаемите бюджетни средства до 20 % спрямо първоначалната сума, но без продължаване на срока на действие,
- увеличение на разполагаемите бюджетни средства до 20 % спрямо първоначалната сума с продължаване на срока на действие,
- въвеждане на по-строги критерии за прилагане.

[...]

Комисията се произнася по уведомленията в срок от двадесет работни дни.“
[неофициален превод].

- 4 Насоките за националната регионална помощ (ОВ С 74, 1998 г., стр. 9, изменени съгласно посоченото в ОВ С 258, 2000 г., стр. 5 и наричани по-нататък „Насоки за регионалната помощ“) предвиждат в точка 2, озаглавена „Приложно поле“, че Комисията прилага същите спрямо регионалните помощи, отпускани във всички сектори на дейност, с изключение на производството, преработката и търговията на селскостопански продукти от приложение II към Договора, на рибарството и на въгледобивната промишленост.
- 5 Що се отнася до помощите за функциониране, Насоките за регионалната помощ по-специално гласят:

„4.15. Регионалната помощ, целяща да намали текущите разходи на дадено предприятие (помощ за функциониране), по принцип е забранена. Въпреки това такава помощ може да се отпуска по изключение на региони, които

отговарят на изискванията за отпускане на помощ, съгласно правото на изключение по член 87, параграф 3, [буква] а) [ЕО], при условие че е оправдана от гледна точка на нейното естество и принос за регионалното развитие и че равнището ѝ е съразмерно на трудностите, които се стреми да облекчи. Държавите-членки трябва да покажат съществуването на трудности и да ги степенуват по важност. Помощите за функциониране трябва да са ограничени във времето и да намаляват по размер.

[...]

4.17. Изключва се помощ за функциониране, която е предназначена да насърчава износа между държавите-членки.“ [неофициален превод]

- 6 Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41, наричан по-нататък „Процедурен регламент за държавните помощи“) определя процедурите, които се прилагат, когато Комисията упражнява предоставеното ѝ по член 88 ЕО правомощие да се произнесе относно съвместимостта на държавните помощи с общия пазар.
- 7 Член 2, параграф 2 от Процедурния регламент за държавните помощи предвижда следното във връзка с уведомлението за нова помощ:

„В уведомлението си съответната държава-членка предоставя цялата необходима информация, за да се даде възможност на Комисията да вземе решение съгласно членове 4 и 7 (наричано по-долу „пълно уведомление“).“

8 Член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи предвижда, че Комисията разглежда уведомленията за нова помощ веднага след тяхното получаване и след предварително разглеждане взема решение, с което установява, че мярката, предмет на уведомлението, не съставлява помощ (член 4, параграф 2 от Процедурния регламент за държавните помощи), решение, с което установява, че мярката, предмет на уведомлението, не поражда съмнения относно съвместимостта ѝ с общия пазар (член 4, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи) или решение за откриване на официална процедура по разследване на мярката, предмет на уведомлението (член 4, параграф 4 от Процедурния регламент за държавните помощи). Решенията „се вземат в рамките на два месеца. Сроктът започва да тече от деня, следващ получаването на пълно уведомление. Уведомлението се счита за пълно, ако в рамките на два месеца от получаването му или от получаването на всяка допълнителна поискана информация Комисията не изисква допълнителна информация [...]“ (член 4, параграф 5 от Процедурния регламент за държавните помощи).

9 Член 4, параграф 6 от Процедурния регламент за държавните помощи гласи:

„Когато Комисията не е взела решение в съответствие с параграфи 2, 3 или 4 [от член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи] в рамките на срока, определен в параграф 5 [от член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи], помощта се счита за разрешена от Комисията. Съответната държава-членка може тогава да изпълни въпросните мерки, след като предварително уведоми Комисията за това, освен в случай че Комисията вземе решение в съответствие с настоящия член в рамките на срок от 15 работни дни след получаване на уведомлението.“

10 Член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи гласи:

„Уведомлението се счита за оттеглено, ако исканата информация не бъде предоставена в рамките на предписания срок, освен ако преди изтичането на този срок срокът е бил удължен със съгласието както на Комисията, така и на съответната държава-членка или съответната държава-членка чрез надлежно

аргументирано изявление информира Комисията, че счита уведомлението за пълно, тъй като не разполага с исканата допълнителна информация или тъй като тя вече е била предоставена. В този случай срокът, упоменат в член 4, параграф 5, започва да тече от деня след получаването на изявлението [...]“.

- 11 В член 1, параграф 1, буква а), подточка i) Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 година по прилагането на членове [87] и [88] от Договора за създаване на Европейската общност към някои категории хоризонтална държавна помощ (ОВ L 142, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 31, наричан по-нататък „Регламент за оправомощаване“) предоставя на Комисията правомощието да обявява в съответствие с член 87 ЕО, че при определени условия помощите за малките и средни предприятия са съвместими с общия пазар и за тях предвиденото в член 88, параграф 3 ЕО уведомление не е задължително.
- 12 Регламент (ЕО) № 70/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на държавните помощи за малките и средните предприятия (ОВ L 10, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 98, наричан по-нататък „Регламент за освобождаване на МСП“) определя критериите, на които трябва да отговарят индивидуалните помощи и схемите за помощи в полза на малките и средни предприятия, за да са съвместими с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 3 ЕО, и освобождава онези от тях, които отговарят на тези критерии, от задължението за уведомление по член 88, параграф 3 ЕО.
- 13 Същият регламент обаче посочва в съображение 4:

„Настоящият регламент не накърнява възможността на държавите-членки да нотифицират [другаде в текста: „уведомяват“] за помощ, предоставяна на малките и средни предприятия. Такива нотификации [другаде в текста: „уведомления“] се оценяват от Комисията, и по-специално на основата на критериите, посочени в настоящия регламент. Насоките на държавната помощ за малките и средните предприятия следва да се отменят от датата на влизане в сила на настоящия регламент, тъй като тяхното съдържание се заменя с настоящия регламент.“

Обстоятелства в основата на спора

1. Административното производство

- 14 В рамките на програмата на Министерство на икономиката и труда на Freistaat Sachsen в полза на малките и средни предприятия, насочена към подобряване на производителността на предприятията (наричана по-нататък „програмата“), приета за първи път през 1992 г., по тяхна молба Freistaat Sachsen предоставя на представителите на свободни професии, както и на малките и средни производствени или търговски предприятия със седалище или място на стопанска дейност на нейна територия, неподлежащи на възстановяване субсидии за проекти, благоприятстващи развитието на икономиката. С писмо от 3 юли 1992 г., на основание член 93, параграф 3 ЕО (понастоящем член 88, параграф 3 ЕО), Постоянното представителство на Федерална република Германия уведомява Комисията за първи път за програмата. Разрешение за нея е дадено с писмо на Комисията от 30 септември 1992 г.
- 15 Срокът на действие на програмата е продължаван неколkokратно и всяко продължаване се съпътства с изменения и актуализации в нея. С изтичането на всеки от сроковете на действие за внасяните изменения се изпращат уведомления, в съответствие с Известието относно ускорената разрешителна процедура. Последващите уведомления от 26 февруари 1996 г. и 6 октомври 1998 г. са одобрени по този начин от Комисията с писма съответно от 3 април 1996 г. и 12 ноември 1998 г. Помощната мярка, за която е изпратено уведомление на 6 октомври 1998 г. и която е одобрена на 12 ноември 1998 г., приключва на 31 декември 2000 г. (Официален вестник на Freistaat Sachsen от 8 април 1999 г., бр. 14, стр. 289).
- 16 С писмо от 29 декември 2000 г., получено в Комисията на 3 януари 2001 г., по силата на член 88, параграф 3 ЕО Федерална република Германия изпраща уведомление за шест подпрограми, включени в нова редакция на програмата. С уведомлението отново се иска продължаване на срока ѝ на действие с пет

години, от 1 януари 2001 г. до 31 декември 2005 г. То е изготвено на формуляр, предвиден от Комисията за нуждите на ускорената процедура, по подобие на предходните уведомления.

- 17 На 12 януари 2001 г. Комисията приема Регламента за освобождаване на МСП, обсъждан в проектен стадий от Консултативния комитет по държавна помощ, състоящ се от представители на държавите-членки и създаден по силата на член 7 от Регламента за оправомощаване. Регламентът за освобождаване на МСП влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник*, в съответствие с член 10 от него, а именно на 2 февруари 2001 г., или два дни след изтичането на предвидения в Известието относно ускорената разрешителна процедура срок от 20 работни дни.
- 18 С писмо от 5 февруари 2001 г. Комисията посочва, че не е в състояние да разреши схемата за помощите в рамките на ускорената разрешителна процедура. Комисията прави запитване до Федерална република Германия „дали подпомаганите в рамките на „soft aid“ дейности са съвместими с [Регламента за освобождаване на МСП], т.е. дали обемът на предвидената в съответното уведомление помощ може да се намали до предвидения в Регламента за освобождаване [...]“ и уточнява, че „[в] случай когато това не е възможно, е необходима прецизна мотивация (за необходимостта и съвместимостта от гледна точка на икономическата политика)“.
- 19 В писмо от 12 март 2001 г. Федерална република Германия формулира становище, в което излага анализа, който според нея обосновава разрешаването на схемата за помощите. Федерална република Германия отново се обръща към Комисията с писмо от 13 март 2001 г.
- 20 С писмо от 1 юни 2001 г. Министерство на икономиката и труда на Freistaat Sachsen взема участие в процедурата, като предава на Комисията становище в подкрепа на доводите, изтъкнати от Федерална република Германия в хода на процедурата по уведомяване.

- 21 На 14 юни 2001 г. в Берлин се провежда среща между представители на Федерална република Германия и Комисията.
- 22 На основание на член 9, параграф 1 от Регламента за освобождаване на МСП, с известие от 2 август 2001 г. Федерална република Германия уведомява Комисията относно решението си до 31 декември 2008 г. или до датата на решението, с което се разрешава проектът за помощи, предмет на уведомлението, да прилага шестте подпрограми, съставляващи схемата за помощи, за която е направено уведомление, доколкото същите съответстват на разпоредбите от Регламента за освобождаване на МСП.
- 23 На 5 септември 2001 г. Комисията изпраща ново искане за информация до Федерална република Германия, за да разбере дали тя поддържа първоначалното уведомление. С писмо от 9 октомври 2001 г. Федерална република Германия отговаря утвърдително на това искане.
- 24 С писмо от 16 ноември 2001 г. Комисията информира Федерална република Германия, че мярката „Обединения във връзка с продажбите“, която е предмет на самостоятелна процедура СР 92/01 — Германия, е съединена с процедурата (С 89/01) относно разглежданата схема за помощи, тъй като е съставен елемент на четвъртата подпрограма, озаглавена „Сътрудничество“.
- 25 С писмо от 11 декември 2001 г. Комисията уведомява Федерална република Германия за решението си да открие процедурата по член 88, параграф 2 ЕО (наричано по-нататък „решението за откриване на официална процедура по разследване“) по отношение на подпрограми „Направляване и консултиране“, „Участие в панаири и изложения“, „Сътрудничество“ и „Насърчаване на дизайна“ (наричани по-нататък „разглежданата схема за помощи“). За сметка на това Комисията не прави никакви възражения срещу подпрограми „Външнотърговски консултации“ и „Управление на околната среда“.

- 26 В решението си за откриване на официалната процедура по разследване Комисията напомня на Федерална република Германия суспензивното действие на член 88, параграф 3 ЕО и подчертава, че индивидуалните помощи, които отговарят на всички условия по Регламента за освобождаване на МСП, са съвместими с общия пазар в съответствие с член 3, параграф 1 от същия регламент.
- 27 С писмо от 21 януари 2002 г. Федерална република Германия изразява позицията си във връзка с откриването на процедурата. Впоследствие на 19 февруари 2002 г. в Брюксел и на 10 юни 2002 г. в Берлин се провеждат още две съвместни заседания на представители на Федерална република Германия и на Комисията.
- 28 На 7 февруари 2002 г. решението за откриване на официалната процедура по разследване се публикува в *Официален вестник* (ОВ С 34, стр. 2). Комисията кани заинтересованите страни да представят своето становище относно разглежданата схема за помощи. Тя не получава становище от никого.

2. Обжалваното решение

- 29 На 24 септември 2002 г. Комисията приема Решение 2003/226/ЕО относно схемата за помощи, предвидена от Германия — „Програма в полза на малките и средни предприятия — Подобряване на производителността на предприятията в Саксония“ — Подпрограми 1 (направляване и консултиране), 4 (участие в панаири и изложения), 5 (сътрудничество) и 7 (насърчаване на дизайна) (ОВ L 91, 2003 г., стр. 13, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

30 Постановителната част на обжалваното решение гласи следното:

„Член 1

Четириите подпрограми „Направляване и консултиране“, „Участие в панаири и изложения“, „Сътрудничество“ и „Насърчаване на дизайна“, от програмата в полза на малките и средни предприятия — Подобряване на производителността на предприятията [...] съставляват държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 [...] ЕО.

Член 2

Доколкото четириите упоменати в член 1 подпрограми не излизат извън приложното поле на Регламент [...] № 70/2001 и не надвишават стойностите на интензитет на помощта, определени в същия регламент, те могат да се приемат за съвместими с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, [буква] в) [...] ЕО.

Доколкото четириите подпрограми предвиждат помощи, които излизат извън приложното поле на Регламент [...] № 70/2001 и надвишават стойностите на интензитет на помощта, определени в същия регламент, те са несъвместими с общия пазар.

Член 3

Доколкото подпрограмата „Сътрудничество“, упомената в член 1, предвижда помощи за функциониране, същата е несъвместима с общия пазар.

Член 4

На Германия се разрешава да изпълнява четирите подпрограми, упоменати в член 1, единствено след като ги приведе в съответствие с настоящото решение.

Член 5

В срок от два месеца след уведомлението за настоящото решение Германия информира Комисията за мерките, които е взела за съобразяване с него.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.“ [неофициален превод]

Производство и искания на страните

- 31 Жалбоподателят подава жалба, внесена в секретариата на Първоинстанционния съд на 4 декември 2002 г.
- 32 По доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (пети разширен състав) решава, от една страна, да предприеме процесуално-организационни действия, като прикани страните да дадат писмен отговор на въпроси и да представят документи, и от друга страна, да открие устната фаза на производството. Страните изпълняват указанията на Първоинстанционния съд в определения срок.

33 По време на съдебното заседание от 21 март 2006 г. се провеждат устните състезания между страните и те представят отговори на въпросите на Първоинстанционния съд.

34 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

- да отмени член 2, втора алинея и членове 3 и 4 от обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

35 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

36 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания. Първото се извежда от процесуалната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че Комисията не приложила ускорената разрешителна процедура по отношение на разглежданата схема за помощи.

Второто основание се извежда от материалноправната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че Регламентът за освобождаване на МСП не бил приложим в случая. Третото основание се извежда от възможността разглежданата схема за помощи да бъде разрешена по силата на Насоките на Общността за държавните помощи за малките и средните предприятия (ОВ С 213, 1996 г., стр. 4, наричани по-нататък „Насоките на Общността за МСП от 1996 г.“). Четвъртото основание се извежда от това, че Комисията не упражнила своето право на преценка при изследване на разглежданата схема за помощи, поради което не изпълнила и произтичащото от това задължение за мотивиране. Петото основание се извежда от това, че Комисията не доказала наличието на реално или потенциално нарушаване на конкуренцията от разглежданата схема за помощи, поради което не изпълнила и произтичащото от това задължение за мотивиране.

1. По основаниято, изведено от процесуалната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че Комисията не приложила ускорената разрешителна процедура

Доводи на страните

37 На първо място жалбоподателят изтъква, че Федерална република Германия е направила уведомление относно схемата за помощи съгласно Известието относно ускорената разрешителна процедура и че Комисията, вместо да се съобрази със своето задължение да се произнесе в срок от 20 работни дни, преди да го направи, е изчакала влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП.

38 В отговор на довода на Комисията, че Известието относно ускорената разрешителна процедура от 1992 г. не било задължително, тъй като не било прието в съответствие с разпоредбите на Процедурния регламент за държавните помощи, жалбоподателят изтъква, че същият регламент влязъл в сила седем години след приемането на упоменатото известие, поради което последното не можело да се оценява в светлината на неговите разпоредби. По-

нататък, макар Процедурният регламент за държавните помощи да се явявал последващ спрямо Известието относно ускорената разрешителна процедура и да не съдържа никаква разпоредба, свързана с него, Комисията редовно се придържала към тази процедура в практиката си след влизането му в сила.

39 На второ място жалбоподателят оспорва заключението на Комисията, съдържащо се в обжалваното решение, според което ускорената разрешителна процедура не била приложима, при положение че разглежданата схема за помощи не е „съществуваща схема“. Точка 2 от Известието относно ускорената разрешителна процедура предвиждала по-специално, че същата се прилага в случай на изменение на съществуващи схеми, разрешени от Комисията, ако изменението се отнася до „увеличение на разполагаемите бюджетни средства до 20 % спрямо първоначалната сума с продължаване на срока на действие“ или включва „въвеждане на по-строги критерии за прилагане“.

40 Не само обаче условията за прилагане на разглежданата схема за помощи били по-строги в сравнение с предишните мерки, но и Комисията вече двукратно разрешавала програмата. Според жалбоподателя незначително изменение в съдържанието на схемата за помощи, простиращо се отвъд простото продължаване на срока на действие и отвъд увеличаването на бюджетните средства, само по себе си не било пречка за използване на ускорената разрешителна процедура, както впрочем Комисията приемала дотогава, като през 1996 г. и през 1998 г. разрешила в рамките на същата процедура програмите, които удължавали програмата, за която за първи път уведомление било направено през 1992 г. Самото посочено обстоятелство следвало да попречи на Комисията да откаже използването на ускорената разрешителна процедура по силата на принципа, че са забранени противоречия в собствените волеизявления във вреда на друго.

41 На трето място жалбоподателят изтъква, че дори ако разглежданата схема за помощи трябва да се приеме за нова, Комисията трябвало да пристъпи към нейното разглеждане и да се произнесе съгласно ускорената разрешителна процедура в срок от 20 дни, при положение че този срок се прилага както за

съществуващите схеми, така и за новите мерки. Освен това жалбоподателят приема, за разлика от Комисията, че разглежданата схема за помощи не включвала никаква помощ за износа.

- 42 На четвърто място жалбоподателят поддържа, че дори разглежданата схема за помощи да включва помощи за износ, в тази ѝ част Комисията можела да разгледа схемата извън рамките на ускорената разрешителна процедура, докато в останалата ѝ част, поначало приемана за съвместима с общия пазар, схемата трябвало да бъде разгледана и разрешена съгласно упоменатата процедура.
- 43 Комисията изтъква най-напред, че Известието относно ускорената разрешителна процедура не предоставяло никому правото да иска произнасяне от нейна страна в срок от 20 работни дни. Този срок се прилагал единствено за благоприятните решения по някои несложни случаи, отговарящи на необходимите условия.
- 44 По-нататък Комисията застъпва тезата, че спазването на Известието относно ускорената разрешителна процедура не може да бъде предмет на обжалване, предвид това че то било прието преди влизането в сила на Процедурния регламент за държавните помощи, в който въпросът за приложимите срокове бил окончателно разрешен. Процедурният регламент за държавните помощи лишавал от предмет искането за третиране по ускорената процедура, поради това че член 4 от него въвеждал правило относно сроковете и не предвиждал запазването на тази процедура. По силата пък на принципа, че последваща еднаква или по-висока по степен правна норма отменяла или заменяла предходните разпоредби с еднакъв предмет, уреждащи едни и същи фактически елементи, които ѝ противоречали, ускорената разрешителна процедура се оказвала „остаряла“, поради което и не била задължителна. Независимо от това, че Комисията продължавала фактически да спазва престанали да бъдат в сила или „остарели“ насоки или други известия, тя не била обвързана с тях.

- 45 На последно място, Комисията възразява на доводите на жалбоподателя, че разглежданата схема за помощи отговаря на условията относно ускорената разрешителна процедура, необходими съгласно известието за ползването от предоставено съобразно нея разрешение.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 46 Втората и последната алинея от Известието относно ускорената разрешителна процедура предвиждат, че по принцип Комисията не повдига възражение срещу новите схеми за помощи или срещу изменения на съществуващи схеми, за които е направено уведомление съгласно член 88, параграф 3 ЕО, ако отговарят на някои определени в известието критерии, както и че тя се произнася по уведомленията в срок от 20 работни дни.
- 47 За разлика от това, което поддържа Федерална република Германия, в съображение 54 от обжалваното решение Комисията посочва, че разглежданата схема за помощи не трябвало да се оценява в рамките на ускорената разрешителна процедура, при положение че в случая били приложими процесуалните разпоредби на Процедурния регламент за държавните помощи.
- 48 Най-напред следва да се отбележи, че Комисията мълчаливо изтъква — като посочва, че се прилагали разпоредбите на Процедурния регламент за държавните помощи, а не на Известието относно ускорената разрешителна процедура — че това известие е загубило предмета си след влизането в сила на Процедурния регламент за държавните помощи. Тази позиция изрично е застъпена в писмените ѝ изявления, в които Комисията по-специално поддържа, че известието е „остаряло“ поради несъвместимост с Процедурния регламент за държавните помощи, заради това че член 4 от него въвеждал правило относно сроковете и не предвиждал запазването на ускорената разрешителна процедура.

- 49 След това обаче в съображение 54, точка 1 от обжалваното решение Комисията се старее да докаже не че Известието относно ускорената процедура било „остаряло“, а че не било приложимо, тъй като предвижданите от него критерии в случая не били изпълнени.
- 50 Накрая, видно от преписката, Комисията не оспорва твърдението на жалбоподателя, че е продължила да използва ускорената процедура след влизането в сила на Процедурния регламент за държавните помощи, а се ограничава да подчертае, че не била обвързана от известия или насоки, които вече не са в сила, макар да продължавала фактически да ги спазва.
- 51 Що се отнася, на първо място, до въпроса дали приемането на Процедурния регламент за държавните помощи прави Известието относно ускорената разрешителна процедура „остаряло“, следва да се вземе предвид, освен пълното отсъствие от съдържанието на регламента на индикации в тази насока, че едва на 30 април 2004 г., а именно пет години след неговото влизане в сила, в *Официален вестник* е публикувано Известие относно някои остарели по естеството си текстове, свързани с политиката в областта на държавните помощи (ОВ С 115, 2004 г., стр. 1, наричано по-нататък „Известие за остарелите текстове“), в което сред тези текстове се упоменава и Известието относно ускорената разрешителна процедура. Всъщност в алинея трета от това известие се посочва, че „от датата на публикуване на настоящото известие в *Официален вестник на Европейския съюз* [Комисията] възнамерява да преустанови прилагането във всички области на следните текстове, независимо от тяхното правно положение: [...] 13) [Известие относно ускорената разрешителна процедура]“.
- 52 Следва също да се вземе предвид, че Известието за остарелите текстове уточнява в алинея втора, че след приемането на Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42, наричан по-нататък „Регламент за изпълнение на Процедурния регламент за държавните помощи“), приет на основание на

член 27 от Процедурния регламент за държавните помощи, редица текстове, отнасящи се до процедурни въпроси в областта на държавните помощи, са остарели, „включително ускорените уведомления“. Съгласно самите мотиви на Известието за остарелите текстове Известието относно ускорената разрешителна процедура е „остаряло“ единствено поради и след приемане на Регламента за изпълнение на Процедурния регламент за държавните помощи. Това обстоятелство се обяснява с установяването в член 4 от този регламент на опростена процедура за уведомление за някои изменения на съществуващи помощи, която в основни линии възпроизвежда еднакви с предвидените в точка 2 от Известието относно ускорената разрешителна процедура критерии (увеличаване с 20 % на бюджета по схемата за помощи, която вече е разрешена, продължаване на срока на действие на схемата със или без увеличаване на бюджета и въвеждане на по-строги критерии за прилагане на разрешената схема за помощи) и която също предвижда по-кратък срок от предвидения в член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи, в случая един месец, в който Комисията полага усилия да се произнесе в рамките на същата процедура.

53 Освен това, за разлика от твърденията в писмените изявления на Комисията, изобщо не се открива несъвместимост между Процедурния регламент за държавните помощи, който определя в съответствие с практиката, произтичаща от Решение на Съда от 11 декември 1973 г. по дело Lorenz (120/73, Recueil, стр. 1471, точка 4), максимален срок от два месеца за предварителната фаза на разглеждане на помощите, предмет на уведомление в рамките на обичайната уведомителна процедура, приложима в общия случай, и Известието относно ускорената разрешителна процедура, което предвижда 20-дневен срок само в рамките на опростена процедура за уведомление в особени случаи.

54 Затова се налага констатацията, че едва от 30 април 2004 г. — датата на публикуване на Известието за остарелите текстове и на Регламента за изпълнение на Процедурния регламент за държавните помощи — Известието относно ускорената разрешителна процедура престава да се прилага.

55 При тези условия е уместно, на второ място, да се разгледа дали в съображение 54 от обжалваното решение Комисията основателно твърди, че Известието относно ускорената разрешителна процедура не е било приложимо

в случая, доколкото по смисъла на същото схемата за помощи, предмет на спора, не е била нито нова, нито пък изменена съществуваща схема.

56 На първо място, както Първоинстанционният съд вече е постановявал, от текста на втората и на последната алинея от Известието относно ускорената разрешителна процедура следва, дори в случай когато проект на схема за помощи отговаря на всички условия, от които зависи ползването от срока от 20 работни дни, че Комисията само „по принцип“ се задължава да не повдига възражения след изтичането му, като по този начин изцяло запазва правото си да се „произнася“, т.е. когато се налага, да приема решение за откриване на официална процедура по разследване и след провеждането ѝ да приема окончателно — положително, условно или отрицателно — решение (Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. II-2123, точка 34).

57 На второ място е уместно да се вземе предвид, че критериите, които схемите за помощи, предмет на уведомление, трябва да удовлетворяват, за да не повдига по принцип Комисията възражение срещу тях в срок от 20 работни дни, трябва да се тълкуват стеснително, при положение че ускорената разрешителна процедура дерогира обичайната процедура за разглеждане на уведомления.

58 Основателно е също да се напомни, че съгласно точка 2 от споменатото по-горе известие изменението на съществуваща схема, допуснато в рамките на ускорената разрешителна процедура, може да доведе било до продължаване на срока на действие без увеличаване на бюджетните ресурси, било до увеличаване на разполагаемите бюджетни средства до 20 % спрямо първоначалната сума, но без продължаване на срока на действие, било до увеличаване на разполагаемите бюджетни средства до 20 % спрямо първоначалната сума и до продължаване на срока на действие, било, накрая, до въвеждане на по-строги критерии за прилагане. Оттук следва, че всяко друго изменение на съществуваща схема за помощи, по-специално когато то има за последица облекчаване на условията за отпускане на помощи или увеличаване на интензитета им, изключва възможността уведомлението за нея да бъде предмет на ускорена разрешителна процедура.

- 59 В случая следва да се констатира, че на 29 декември 2000 г. разглежданата схема за помощи е била предмет на уведомление до Комисията по силата на член 88, параграф 3 ЕО и съгласно ускорена разрешителна процедура като „изменение и продължаване на срока на действие“ на по-рано одобрена схема за помощи, която все още е в сила, но чийто срок на действие изтича на 31 декември 2000 г. Оттук безспорно следва, че Федерална република Германия е възнамерявала да се ползва от ускорената разрешителна процедура.
- 60 Що се отнася обаче, от една страна, до подпрограма „Направляване и консултиране“ и конкретно до новите предприятия, максималният размер на подневната помощ в абсолютна стойност достига 500 EUR, докато при по-рано одобрената схема е 800 DEM (409,03 EUR).
- 61 Що се отнася, от друга страна, до подпрограми „Участие в панаири и изложения“, „Сътрудничество“, „Насърчаване на дизайна“ и специално до някои конкретни проекти, най-вече провежданите в райони, определяни като „райони, изправени пред особени проблеми“, стойностите на максималния интензитет на помощи, предвидени от разглежданата схема за помощи, са увеличени в сравнение с характерните за по-рано одобрените помощи.
- 62 Следователно, що се отнася до подпрограма „Участие в панаири и изложения“, максималният размер на помощ се увеличава от 50 % в по-рано одобрената на 60 % в разглежданата схема за помощи за малките предприятия, разположени в райони, изправени пред особени проблеми.
- 63 Що се отнася до подпрограма „Сътрудничество“, макар максималният интензитет на помощта, приложим в общия случай, да е намален от 70 % на 65 %, максималните възможни размери на помощите достигат 80 % при

финансирането на предпроектни проучвания и на проекти, провеждани в рамките на инициативата на Общността Interreg III, включващи поне пет малки и средни предприятия, както и при проекти, изпълнявани от малки предприятия.

64 Накрая, що се отнася до подпрограма „Насърчаване на дизайна“, максималният размер на помощта се увеличава от 50 % в по-рано одобрената на 70 % в разглежданата схема за помощи за малките предприятия, разположени в райони, изправени пред особени проблеми.

65 От изложеното произтича, че внесените в съществуващата схема за помощи изменения надхвърлят тези, които позволяват по отношение на уведомлението да се приложи ускорената разрешителна процедура. Всъщност всяка от подпрограмите, които съставляват разглежданата схема за помощи, се характеризира с увеличаване на максималния възможен процент на помощта, поне що се отнася до някои бенефициери. Както следва от точка 58 по-горе обаче, Известието относно ускорената разрешителна процедура допуска нейното използване само ако разглежданите изменения съдържат било продължаване на срока на действие на схемата за помощи, било увеличаване на размера на съответния цялостен бюджет до 20 %, със или без продължаване на срока на действие, било въвеждане на по-строги критерии за прилагане. Следователно в конкретния случай за внесените чрез увеличаване на интензитета на размера на помощта изменения се изключва възможността те да се ползват от тази процедура, тъй като представляват облекчаване на разглежданата схема за помощи.

66 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че дори ако схемата за помощи трябвало да се счита за нова, Комисията била длъжна да я разгледа в рамките на ускорената процедура, следва да се констатира, че помощната мярка по подпрограма „Сътрудничество“ се отнася до създаването на обединения във връзка с продажбите от най-малко три малки и средни предприятия с оглед на съвместното търсене на възможности за пазарна реализация в чужбина (*gemeinsamen Erschliessung ausländischer Märkte*). В точка 1 от последната алинея на Известието относно ускорената разрешителна процедура обаче се посочва, че „за всички помощи за износ в рамките на търговията в Общността, както и за помощите за функциониране, се изключва възможността да се ползват от системата“.

67 Поради това Комисията основателно е приела, както посочва в точка 1 от съображение 54 от обжалваното решение, че разглежданата схема предвижда помощ за износ в рамките на търговията в Общността и не може да бъде предмет на разрешаване посредством ускорена процедура, доколкото поради това не може да се разглежда като нова схема за помощи.

68 В това отношение следва да се добави, че макар да е възможно въз основа на задълбочен анализ да се окаже, че въпросната мярка не съставлява „помощ за износа в рамките на търговията в Общността“, Комисията е имала основание да не използва ускорената разрешителна процедура, доколкото на пръв поглед са били възможни съмнения по този повод. Всъщност както Комисията поддържа в писмените си изявления, процедурата има за цел да осигури възможност за ускорено разрешаване на схемите за помощи, които не пораждат никакво съмнение относно съвместимостта си с приложимите норми в областта на държавните помощи и които на пръв поглед могат да бъдат предмет на положителна оценка. Това важи в още по-голяма степен, тъй като Комисията само „по принцип“ се задължава да не повдига възражения след изтичане на срока от 20 работни дни, както бе напомнено в точка 56 по-горе.

69 Що се отнася до довода на жалбоподателя, според който доколкото Комисията приема, че схемата за помощи, предмет на уведомление, включва помощи за износ, разглежданите мерки можело да се отделят от схемата за помощи в останалата ѝ част, в която тя би могла да бъде разрешена по силата на ускорената процедура, същият трябва да се отхвърли. Всъщност Известието относно ускорената разрешителна процедура не само че не предвижда възможност за предоставяне на такова частично разрешение, но и от изложеното по-горе следва, че предвид естеството на внесените изменения необходимите условия за ползване от ускорената разрешителна процедура не са били налице.

70 Ето защо следва да се направи заключението, че Комисията основателно е преценила в съображение 54 от обжалваното решение, че уведомлението за

разглежданата схема за помощи не е можело да бъде предмет на ускорена разрешителна процедура, поради това че по смисъла на споменатото известие схемата за помощи, предмет на уведомлението, не е била нито нова схема, нито изменение на съществуваща схема.

71 Поради това първото основание трябва да се отхвърли.

2. По основаниято, изведено от материалноправната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че поради естеството си Регламентът за освобождаване на МСП не бил приложим

Доводи на страните

72 Жалбоподателят изтъква, на първо място, че обжалваното решение е незаконосъобразно, доколкото Комисията трябвало да изследва разглежданата схема за помощи от гледна точка на действащото право в момента на получаване на уведомлението, т.е. въз основа на Насоките на Общността за МСП от 1996 г., приложими към 3 януари 2001 г., а не от гледна точка на Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила на 2 февруари 2001 г. Обжалваното решение следователно било лишено от правно основание, което било достатъчно да обоснове отмяната му. Освен това анализът на Комисията в съображение 55 от обжалваното решение, основаващ се на липсата на преходни мерки и на отмяната на Насоките на Общността за МСП от 1996 г. към момента на влизане в сила на Регламента за освобождаване на МСП, водел до подмяна на условията за оценяване и в случая — до въвеждане на по-строги условия в рамките на висяща процедура, което било незаконосъобразно.

73 Съдебната практика, изтъкната от Комисията в подкрепа на довода, че тя била длъжна да приложи Регламента за освобождаване на МСП предвид на факта, че новата норма трябвало да се прилага незабавно към бъдещите последици от положение, създадено при действието на предходна норма (Решение на Съда

от 29 януари 2002 г. по дело Pokrzeptowicz-Meyer, C-162/00, Recueil, стр. I-1049, точки 49—55), не била относима. В случая не ставало дума за бъдещите последици от определени мерки, а за критерия за оценяване, приложим в рамките на ясно определен срок. Следователно Комисията не можела да се позовава на факта, че помощната мярка ще породи последиците си след влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП, с което в случая се отличавали всички останали съществуващи и разрешени помощи.

74 На второ място жалбоподателят отбелязва, че принципът, според който схемата за помощи се урежда от законодателството в сила към момента на уведомлението, бил в съответствие с практиката за вземане на решения на Комисията, която сама прилагала този критерий, както личи в точка 6.1. от Насоките за регионалната помощ, в точки 98 и 100 от Насоките на Общността относно държавните помощи за спасяване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение (ОВ С 288, 1999 г., стр. 2), в точка 2.6. от Насоките на Общността относно държавните помощи в сектора на МПС (ОВ С 279, 1997 г., стр. 1) и в точка 39 и сл. от Многосекторната рамка за регионалните помощи за големите инвестиционни проекти (ОВ С 70, 2002 г., стр. 8).

75 Следователно тя не можела с индивидуално решение мълчаливо да измени посочения принцип, както Съдът ясно установявал в Решение от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия (C-313/90, Recueil, стр. I-1125, точка 44). В случая обаче Комисията постъпила по този начин, като се отклонила и от съдебната практика, съгласно която тя била правно обвързана от своята административна практика (Решение по дело CIRFS и др./Комисия, посочено по-горе, точки 34 и 36, Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 1996 г. по дело AIUFFASS и АКТ/Комисия, T-380/94, Recueil, стр. II-2169, точка 57), което означавало, че обжалваното решение трябвало да се проверява в светлината на правилата, установени от самата институция (Решение на Първоинстанционния съд от 5 ноември 1997 г. по дело Ducros/Комисия, T-149/95, Recueil, стр. II-2031, точка 61). Оттук следвало, че за да оспори принципа на оценяване на помощите от гледна точка на приложимите в момента на уведомлението критерии, Комисията не можела да поддържа, че примерите, посочени в точка 74 по-горе, се отнасяли до случаи, в които законодателят изрично определял правило в разрез с установеното от съдебната практика. Всъщност освен че самата Комисия била законодателният орган, подобна обосновка ѝ позволявала да се освободи от всякакво задължение да гарантира приемственост в своята практика за вземане на решения.

76 Доводът на Комисията, че била длъжна да прилага Регламента за освобождаване на МСП, поради това че е разгледала няколко програми за помощи, за които било направено уведомление преди влизането в сила и с позоваване на този регламент, също бил неотносим, още повече че в основни линии ставало въпрос за случаи, отнасящи се до помощи за обучение и инвестиции. Освен това помощите, за които държавите-членки са подали уведомление преди влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП и които били в съответствие с него, очевидно можело да бъдат разрешени и по силата на този текст.

77 По-нататък жалбоподателят изтъква, че само прегледът на схема за помощи в светлината на действащото към момента на уведомлението право позволява на държавите-членки да преценят по надежден начин въпроса за нейната съвместимост с общия пазар. Обратно, подходът на Комисията задължавал държавите-членки да поставят въвеждането на помощна мярка в зависимост от несигурно бъдещо развитие на правото, което било несъвместимо с принципите за правна сигурност и закрила на оправданите правни очаквания. Държавите-членки не могли предварително да знаят датата на влизане в сила и съдържанието на регламентите, насоките или насоките на Общността, които все още са в процес на обсъждане. Поканата за представяне на становище във връзка с проекторегламента за освобождаване на МСП била публикувана почти две години преди влизането му в сила, което показвало, че било невъзможно да се предвиди датата на влизане в сила на новия регламент, нито дори и самото му влизане в сила.

78 На трето място, прилаганият от Комисията подход водел до абсурдни резултати. Съгласно трайната съдебна практика например Комисията имала право да изисква възстановяването на предоставена помощ въпреки забраната за нейното въвеждане в действие само ако схемата за помощи също била по същество несъвместима и с общия пазар (Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, C-301/87, Recueil, стр. I-307, точка 20 и сл.). Съвместимостта с общия пазар трябвало да се преценява към момента на въвеждане в нередовно по формата си действие на схемата, което Комисията впрочем изрично предвиждала в точка 82 от Насоките на Общността относно използването на държавна помощ за опазването на околната среда (ОВ С 37, 2001 г., стр. 3, наричани по-нататък „Насоки на Общността за помощите за

опазване на околната среда“). Оттук според жалбоподателя произтичало, че ако въведе в действие разглежданата схема за помощи вместо да представи уведомление за нея на Комисията в съответствие с общностното право, щели да се приложат Насоките на Общността за МСП от 1996 г. Следователно той не могъл да въведе в действие посочената схема, понеже се съобразил с правото.

79 На четвърто място жалбоподателят изтъква също, че първоначалното уведомление било пълно. Комисията нямала основание да твърди, че Регламентът за освобождаване на МСП бил приложим, поради факта че получила поисканите сведения едва след влизането му в сила, при положение че уведомлението не можело да се приеме за непълно единствено поради това че Комисията искала допълнителна информация. Въпросът дали дадено уведомление е пълно не можел по никакъв начин свободно да се преценява от Комисията, тъй като в обратната хипотеза тя можела свободно и неограничено да продължава срока за разглеждане.

80 Жалбоподателят напомня, че съгласно практиката на Съда уведомлението е пълно, ако от самото начало или след отговорите на държавата-членка на поставените от Комисията въпроси то съдържа необходимите сведения, които позволяват на Комисията да си изгради първоначално становище относно съвместимостта на помощта с Договора (Решение на Съда по дело Lorenz, посочено в точка 53 по-горе, и Решение на Съда от 15 февруари 2001 г. по дело Австрия/Комисия, C-99/98, Recueil, стр. I-1101, точки 54 и 56). Държава-членка можела да твърди, че уведомлението е пълно, дори ако избере да не въвежда помощта в действие и следователно да не се позовава в съответствие с член 4, параграф 6 и с член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи на поначало пълното по естеството си уведомление. В това отношение жалбоподателят добавя, че в рамките на предварителна процедура за разглеждане съдействието от страна на държава-членка на Комисията не можело да се тълкува като отказ от всякакви последващи възражения.

81 Исканията в писмото на Комисията до германската администрация от 5 февруари 2001 г., които от една страна се отнасяли до оценяването на съвместимостта на помощта с общия пазар, а от друга — до въпроса дали чрез

изменение разглежданата схема за помощи може да се приведе в съответствие с Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила едва три дни по-рано, свидетелствали за вече изградено първоначално становище на Комисията относно разглежданата схема за помощи, което противоречало на твърдението, че тя не била в състояние да разгледа уведомлението при липсата на исканите сведения. Комисията не можела да твърди и че някои аспекти на подпрограмата „Сътрудничество“ не били изрично представени в уведомлението и имало основание да се поискат сведения във връзка с тях в рамките на процедура СР 92/01, свързана с настоящата процедура за уведомление (вж. точка 24 по-горе). Тези въпроси били свързани с второстепенен аспект на уведомлението, поради което отговорът им не бил необходим за изграждането на становище у Комисията.

82 С действия, каквито Комисията предприемала в случая, тя влизала в противоречие с принципите, стоящи в основата на административната ѝ практика. Вече запозната със случая, като позволила да изтече срокът за разглеждане от 20 дни, определен в рамките на ускорената разрешителна процедура, и след като изчакала влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП, изпращайки искане до Федерална република Германия, тя направила опит да създаде впечатлението, че уведомлението е непълно. Този начин на действие съставлявал неизпълнение на задължението да разгледа уведомлението „веднага след получаването му“, предвидено в член 4, параграф 1 от Процедурния регламент за държавните помощи.

83 Комисията предварително уточнява, че регламентите за освобождаване изпълняват двойната функция, от една страна, да освободят някои помощи от задължението за уведомяване и от процедурата за одобрение от Комисията и от друга страна, да заменят предходните насоки или Насоки на Общността. Те влизали в сила на избрана от Комисията дата, били по принцип приложими за срок от пет години и предвиждали, че при изтичането на техния срок на действие освободените по силата на разпоредбите им схеми за помощи продължавали да бъдат освободени в рамките на период на приспособяване от шест месеца.

- 84 На първо място, що се отнася до довода на жалбоподателя, свързан с прилагането във времето на правните разпоредби, Комисията препраща към практиката на Съда, според която незабавната приложимост на материално-правна норма към бъдещите последици на положение, създадено при действието на предходна норма, съставлявала принцип на общностното право, приложим без ограничения (Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело Licata/CES, 270/84, Recueil, стр. 2305, точка 31, Решение на Съда от 2 октомври 1997 г. по дело Saldanha и MTS, C-122/96, Recueil, стр. I-5325, точки 12—14 и Решение на Съда по дело Pokrzeptowicz-Meyer, точка 73 по-горе, точки 49—55). Следователно в случая Комисията била длъжна да приложи Регламента за освобождаване на МСП, тъй като макар уведомлението действително да било направено при действието на предходните разпоредби, все пак следвало бъдещите последици на включените в уведомлението мерки да се оценят през срока им на действие.
- 85 На второ място Комисията изтъква, че всички посочени от жалбоподателя примери с оглед приемствеността в нейната практика за вземане на решение (вж. точка 74 по-горе) се отнасяли до случаи, в които законодателят изрично предвиждал приложимост на действащото към момента на уведомлението законодателство (Решение по дело Saldanha и MTS, точка 84 по-горе, точка 14), докато Регламентът за освобождаване на МСП не съдържал никаква разпоредба в това отношение. Освен това доводът, че Комисията не можела да се отклони от своята практика, би довел до абсурдната последица да се придаде на определена практика по-висока стойност, отколкото на задължителна, надлежно публикувана правна норма, което било равностойно на пълно отрицание на възможността Комисията да установява правила.
- 86 Според Комисията разглежданата схема за помощи, за която съзнателно било направено уведомление непосредствено преди изтичането на срока на действие на Насоките на Общността за МСП от 1996 г., не била в съответствие с новата ѝ политика в областта на помощите в полза на МСП. Освен това тя изтъква последователността в практиката си по разрешаването, като привежда множество примери, в които схеми за помощи, за които било направено уведомление преди влизането в сила, били разгледани в светлината на Регламента за освобождаване на МСП. Тя добавя, че в случай на разрешение, основаващо се на Насоките на Общността за МСП от 1996 г., разглежданата схема за помощи би останала в сила през целия срок на действие на Регламента за освобождаване на МСП.

- 87 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че за него било по-изгодно да въведе в действие програмата, без да прави уведомление за нея, Комисията изтъква, че в този случай би трябвало да открие официална процедура по разследване и да приложи действащото към датата на решението законодателство, а именно Регламента за освобождаване на МСП, поне по отношение на срока след влизането му в сила, а това би довело до известния вече резултат. Позоваването от страна на жалбоподателя на Насоките на Общността за помощите за опазване на околната среда било изцяло лишено от относимост, като се имало предвид, от една страна, че разпоредбата в тези насоки се отнасяла за помощи, за които не е направено уведомление, докато в случая за схемата за помощи такова било направено, както и от друга страна, що се отнасяло до приложното поле на Регламента за освобождаване на МСП, като се имало предвид че Комисията не би могла да бъде обвързана от Насоките на Общността за помощите за опазване на околната среда.
- 88 На четвърто място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че уведомлението било пълно, Комисията изтъква, че поисканите сведения били необходими и било неточно, че Федерална република Германия впоследствие не е представила нови факти. Всъщност в известието, приложено към писмото от 12 март 2001 г., тя посочила стойностите на интензитет на помощта в частта „Интензивни консултантски услуги/направляване и консултиране“, за които в уведомлението нямало никакви данни. В допълнение, едва в това известие имало по-подробно изложение по въпроса за „районите, изправени пред особени проблеми“. Впрочем споменатото писмо и приложенията към него, предадени впоследствие на 20 март 2001 г., съдържали значителни по обем нови сведения във връзка с фактите и съпътстващите ги обстоятелства.
- 89 Според Комисията по този начин жалбоподателят нарушавал съдържанието на разпоредбите на член 4, параграф 6 и на член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи, които дерогирали съдебната практика, изведена от Решение по дело *Lorenz*, точка 53 по-горе (точка 4), а дори и тази, изведена от Решение по дело *Австрия/Комисия*, точка 80 по-горе, точка 29, както и заключението на генералния адвокат *Jacobs* по него (*Recueil*, стр. I-1105, точки 24—28). Всъщност от тези разпоредби произтичало, че неспазването на предвидените в член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи срокове чисто и просто не било забранено, макар от гледна точка на Комисията пропускането им да било свързано с тежки последиствия.

90 В това отношение Комисията добавя, че държавата-членка трябвало да установи възможно най-добро сътрудничество с Комисията, като все пак си запази възможността, ако последната не изпълнява задълженията си, незабавно да защити правата си. В случая Федерална република Германия трябвало да информира Комисията с надлежно аргументирано изявление, че счита уведомлението за пълно на основание на член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи. След това Freistaat Sachsen можела, след като информира за това Комисията и при липсата на реакция от нейна страна в срок от петнадесет работни дни, да приложи мерките, за които е направено уведомление, в съответствие с член 4, параграф 6 от Процедурния регламент за държавните помощи.

91 Поради това че Федерална република Германия не се възползвала от тази възможност, която ѝ предлагал Процедурният регламент за държавните помощи, тя направила отказ от свързаната с това правна защита. При всички положения Федерална република Германия и Freistaat Sachsen не се противопоставили на откриването на официалната процедура по разследване, като по този начин се съгласили, че същата била законна и събирането на допълнителни сведения било необходимо (Решение на Съда по дело Австрия/Комисия, посочено в точка 80 по-горе, и Решение на Съда от 18 юни 2002 г. по дело Испания/Комисия, C-398/00, Recueil, стр. I-5643).

92 Освен това предвид разпоредбите на Процедурния регламент за държавните помощи не било от особено значение дали поисканите с писмото от 5 февруари 2001 г. сведения действително били необходими. Дори ако Първоинстанционният съд трябвало да даде отрицателен отговор на този въпрос, това нямало да доведе до недействителност на обжалваното решение, тъй като Федерална република Германия имала възможността да възрази срещу откриването или провеждането на официалната процедура по разследване. Жалбоподателят не можел впоследствие, при приключването на официалната процедура по разследване и след приемане на окончателно решение, да прави резерви, които трябвало да заяви на предходен стадий от процедурата. По тази причина оплакването относно изчерпателността на първоначалното уведомление било недопустимо.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 93 Следва да се определи дали Комисията, както поддържа жалбоподателят, е трябвало да изследва разглежданата схема за помощи въз основа на Насоките на Общността за МСП от 1996 г., които са били в сила към датата на уведомлението, или пък е постъпила правилно, като е разгледала схемата въз основа на Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила след датата на уведомлението, доколкото е необходимо да се преценяват бъдещите последици от мерки, за които е направено уведомление през срока им на действие. За целта следва да се установи дали е трябвало този регламент да се прилага спрямо висящите към датата на влизането му в сила уведомления.

По приложимостта на Регламента за освобождаване на МСП спрямо висящите към деня на влизането му в сила уведомления

- 94 Съгласно трайната съдебна практика, макар в общия случай да се приема, че процесуалните норми се прилагат и към правни положения, създадени преди влизането им в сила (Решение на Съда от 12 ноември 1981 г. по дело *Salumi* и др., 212/80—217/80, *Recueil*, стр. 2735, точка 9 и Решение на Първоинстанционния съд от 28 януари 2004 г. по дело *ORTUC/Комисия*, T-142/01 и T-283/01, *Recueil*, стр. II-329, точка 60), същото не се отнася за материално-правните норми. Всъщност отново според трайната съдебна практика, с оглед да се гарантира спазването на принципите на правната сигурност и защитата на оправданите правни очаквания, общностните материалноправни норми трябва да се тълкуват като отнасящи се до заварени при влизането им в сила положения само доколкото от тяхната формулировка, предназначение или систематика ясно произтича, че трябва да им бъде вменено именно такова правно действие (Решение на Съда по дело *Salumi* и др., посочено по-горе, точка 9, Решение на Съда от 10 февруари 1982 г. по дело *Bout*, 21/81, *Recueil*, стр. 381, точка 13, Решение на Съда от 15 юли 1993 г. по дело *GruSa Fleisch*, C-34/92, *Recueil*, стр. I-4147, точка 22 и Решение на Съда от 24 септември 2002 г. по дело *Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия*, C-74/00 P и C-75/00 P, *Recueil*, стр. I-7869, точка 119, Решение на Първоинстанционния съд от 19 февруари 1998 г. по дело *Eyckeler & Malt/Комисия*, T-42/96, *Recueil*, стр. II-401, точка 55 и Решение на Първоинстанционния съд от 28 януари 2004 г., *Euroagri/Комисия*, T-180/01, *Recueil*, стр. II-369, точка 36).

- 95 Следвайки този подход Съдът подчертава, че ако в общия случай принципът на правната сигурност не допуска да се определи началото на времевия обхват на акт на Общността към момент преди публикуването му, по изключение това е възможно, когато поставената цел го изисква и когато оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени (Решение на Съда от 25 януари 1979 г. по дело *Raske*, 98/78, *Recueil*, стр. 69, точка 20 и Решение на Съда по дело *Salumi* и др., точка 94 по-горе, точка 10). Както уточнява Съдът, подобна съдебна практика е приложима и в случай че обратното действие не се предвижда изрично от самия акт, а произтича от неговото съдържание (Решение на Съда от 11 юли 1991 г. по дело *Crispoltoni*, C-368/89, *Recueil*, стр. I-3695, точка 17, Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело *Gemeente Leusden* и *Holin Groep*, C-487/01 и C-7/02, *Recueil*, стр. I-5337, точка 59 и Решение на Съда от 26 април 2005 г. по дело *Goed Wonen*, C-376/02, *Recueil*, стр. I-3445, точка 33).
- 96 Комисията все пак поддържа, че тази съдебна практика не намира приложение в случая, като се има предвид че незабавното прилагане на материалноправна норма спрямо бъдещите последици на положение, създадено при действието на предходната правна норма, съставлява принцип на общностното право, приложим без ограничения.
- 97 Всъщност в съответствие с трайната съдебна практика новата норма се прилага незабавно спрямо бъдещите последици на положение, създадено при действието на предходната норма (Решение по дело *Licata/CES*, точка 84 по-горе, точка 31, Решение по дело *Saldanha* и *MTS*, точка 84 по-горе, точка 14 и Решение по дело *Pokrzeptowicz-Meyer*, точка 73 по-горе, точка 50). В това отношение Съдът допълнително уточнява, че приложното поле на принципа за защита на оправданите правни очаквания не може да се разшири дотолкова, че да препятства изобщо прилагането на новата норма (Решение на Съда от 20 септември 1988 г. по дело *Испания/Комисия*, 203/86, *Recueil*, стр. 4563, точка 19, Решение на Съда от 29 юни 1999 г. по дело *Butterfly Music*, C-60/98, *Recueil*, стр. I-3939, точка 25 и Решение на Съда по дело *Pokrzeptowicz-Meyer*, точка 73 по-горе, точка 55).
- 98 Въз основа на споменатата съдебна практика следва да се изтъкне, от една страна, че общностните разпоредби нямат обратно действие, освен по изключение, когато от формулировката или систематиката им ясно личи, че такова е било намерението на законодателя, че поставената цел изисква това,

както и че оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени (вж. посочената в точки 94 и 95 по-горе съдебна практика). В този случай прилагането с обратно действие на новата правна уредба представлява изключение. От друга страна, общностното право се прилага обичайно спрямо бъдещите последици от положения, създадени при действието на предходния закон, освен ако незабавното прилагане на конкретна разпоредба е в противоречие със защитата на оправданите правни очаквания на заинтересованите лица (вж. съдебната практика, посочена в точка 97 по-горе). В този случай неприлагането на новата уредба спрямо висящо правоотношение представлява изключение. Съдебната практика във връзка с втората хипотеза по никакъв начин не включва прилагане с обратно действие на закон, при положение че новата уредба, за която става въпрос, се прилага от момента на влизането си в сила спрямо продължаващата да поражда действие част от договор (Решение по дело Saldanha и MTS, точка 84 по-горе и Решение по дело Pокrzeptowicz-Meyer, точка 73 по-горе, точка 52), от договор за поръчка (Решение по дело Licata/CES, точка 84 по-горе, точка 31) или от друго правоотношение (Решение по дело Butterfly Music, точка 97 по-горе), която продължава да поражда последици, т.е. само занаяпред.

99 В светлината на тази съдебна практика следва да се установи, на първо място, дали оценката на съвместимостта на разглежданата схема за помощи, извършена въз основа на критериите, определени в Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила след уведомлението за тази схема, произтича от прилагане с обратно действие на този регламент или както твърди Комисията, става въпрос само за незабавното прилагане на нова уредба — в случая Регламента за освобождаване на МСП — спрямо бъдещите последици на положение, създадено при действието на Насоките на Общността за МСП от 1996 г., които все още пораждат действие към датата на влизане в сила на посочения регламент.

100 В това отношение следва да се отбележи, че спрямо окончателното решение на Комисията, което разрешава или обявява за несъвместима помощта, предмет на уведомлението, положението, в което се намират държавата-членка и бенефициерът на помощта, очевидно е в процес на осъществяване и не е окончателно, доколкото уведомлението не дава никакво право да се получи разрешение. Що се отнася обаче до определянето на критериите, въз основа на които трябва да се извърши оценката на съвместимостта на тази помощ, следва да се отчита моментът на уведомлението предвид значението на неговата роля и правните му последици в рамките на процедурата за разглеждане на държавните помощи.

101 Всъщност съгласно член 4, параграф 1 от Процедурния регламент за държавните помощи Комисията следва да разгледа уведомлението „веднага след получаването му“, т.е. въз основа на уредбата, която е в сила към този момент. Освен това оттогава започва да тече двумесечният срок, преди изтичането на който трябва да приключи предварителната фаза на разглеждане и чието пропускане може да доведе до значими правни последици за Комисията и заинтересованата държава-членка, например възможността последната да въведе в действие помощта, предмет на уведомлението, като по този начин я превърне в съществуваща помощ в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 6 от Процедурния регламент за държавните помощи.

102 Когато за да се оцени съвместимостта на дадена помощ, се прилагат критериите, определени в уредба, влязла в сила след уведомлението за нея, във всички случаи на същата непременно се придава обратно действие. Всъщност в такъв случай отправната точка във времеви обхват на новата уредба задължително се определя към момент, предхождащ влизането ѝ в сила, а именно момента на получаване на уведомлението от страна на Комисията. Ако се приеме, че разглеждането на съвместимостта на дадена помощ може да се извърши въз основа на уредбата, влязла в сила след уведомлението за помощта, това би означавало да се допусне Комисията да определя приложимия закон в зависимост от избрания от нея момент при осъществяване на такова разглеждане. Подобно положение обаче трудно би могло да се съвмести не само с императивната разпоредба на член 4, параграф 1 от Процедурния регламент за държавните помощи, според която Комисията разглежда уведомлението „веднага след получаването му“, но и с изискванията за прозрачност и предвидимост на критериите, въз основа на които тя оценява съвместимостта на помощите, които са, както Комисията подчертава в хода на процедурата, причината за съществуването на текстовете, публикувани от нея в областта на държавните помощи.

103 Промяната поради влизането в сила на нова уредба, докато процедурата е в ход, на критериите за оценка на съвместимостта на помощ, за която е направено уведомление, следователно не би могла да се разглежда като случай на прилагане на съдебната практика, според която новата норма се прилага незабавно към бъдещите последици на положение, създадено при действието

на предходната норма. Всъщност тази съдебна практика налага прилагането на новата норма единствено занапред, докато в случая на помощ, за която е направено уведомление преди влизането на новата норма в сила, прилагането на последната се състои в това да ѝ се придаде обратно действие от момента на уведомлението, като оценката на съвместимостта се извършва в рамките на един-единствен преглед, дори окончателното решение да съставлява акт, чието изготвяне преминава през няколко фази.

104 Впрочем следва да се вземе предвид, че когато става въпрос за помощи по Договора за ЕОВС, изплатени преди да е направено предварително уведомление, Съдът постановява, че прилагането на правилата на кодекса, действащ към момента, в който Комисията взема решение относно съвместимостта на помощи, изплатени при действието на предходен кодекс, действително води до прилагане с обратно действие на правна уредба на Общността (Решение по дело *Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия*, точка 94 по-горе, точка 118). Съдът приема, че никоя разпоредба от кодекса, действащ към момента на приемане на решението на Комисията, не дава основание за прилагането му с обратно действие, както и че от систематиката и предназначението на последователно приеманите кодекси за помощите личи, че те са били функция от потребностите, съществуващи през определен период, следващ периода, през който помощите се изплащат (Решение по дело *Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия*, точка 94 по-горе, точка 120).

105 Също така по отношение на помощи, за които е направено редовно уведомление преди влизането в сила на нова уредба, Първоинстанционният съд приема, че Комисията основателно разглежда съответната схема за помощи в светлината на правилата, произтичащи от предходната ѝ практика, а не от междувременно влязлата в сила нова уредба, при положение че последната се е прилагала единствено за помощите, влезли или останали в сила след определена дата, следваща периода, към който се отнасят помощите, предмет на производството (Решение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2003 г. по дело *Regione Siciliana/Комисия*, T-190/00, *Recueil*, стр. II-5015, точки 94—96).

106 Обратно, предвид това че новите насоки на Общността в областта на защитата на околната среда, влезли в сила след уведомлението за разглежданата помощ, изрично предвиждат в точка 82, че Комисията трябва да прилага техните разпоредби „към всички проекти за помощ, за които е направено уведомление,

във връзка с които тя [би следвало] да вземе решение след публикуването на Насоките в Официален вестник, дори в случаите, когато за проектите е направено уведомление преди публикуването им“ [неофициален превод], Първоинстанционният съд приема, че Комисията основателно е приложила последните, а не насоките, които са били в сила към момента на уведомлението (Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2004 г. по дело Ferriere Nord/Комисия, T-176/01, Recueil, стр. II-3931, точка 137).

- 107 Посочените по-горе решения потвърждават, че прилагането на критерии, определени в уредба, влязла в сила след датата, на която съответните помощи са изплатени или за тях е направено уведомление, за да се оцени тяхната съвместимост с общия пазар, поражда обратно действие за тази уредба. Съобразно посочената в точки 94 и 95 по-горе съдебна практика, такова прилагане е допустимо единствено ако от формулировката, предназначението или систематиката на съответната нова правна уредба произтича, че тя следва да се прилага с обратно действие.
- 108 Предвид предходния извод следва да се провери, на второ място, дали е следвало Регламентът за освобождаване на МСП да се прилага с обратно действие. За тази цел е необходимо придържане не само към текста му, но и към неговото съдържание, и най-вече към преследваната от него цел, както и да се провери, ако се налага, дали оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени.
- 109 В случая се налага констатацията, на първо място, че Регламентът за освобождаване на МСП не съдържа никаква преходна разпоредба, свързана с въпроса за евентуалното му прилагане спрямо схеми за помощи, за които е направено уведомление преди влизането му в сила.
- 110 Отсъствието на преходни разпоредби, обратно на това, което поддържа Комисията, не може да се тълкува в смисъл, че Регламентът за освобождаване на МСП е бил приложен към уведомленията, чието разглеждане е в ход към момента на влизането му в сила. Всъщност обстоятелството, че разглеждането

на дадена схема за помощи въз основа на законодателството в сила към момента на уведомлението е изрично предвидено в разпоредбите на някои текстове, например точка 6.1. от Насоките за регионалната помощ, точки 98 и 100 от Насоките на Общността относно държавните помощи за спасяване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение, точка 2.6. от Насоките на Общността относно държавните помощи в сектора на МПС, точки 39 и 40 от Многосекторната рамка за регионалните помощи за големите инвестиционни проекти и член 9а от Регламента за освобождаване, изменен с Регламент (ЕО) № 364/2004 на Комисията от 25 февруари 2004 година за изменение на Регламента [за освобождаване на МСП] относно разширяването на приложното му поле по отношение на помощта за научно-изследователска и развойна дейност (ОВ L 63, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 225), изобщо не дава възможност да се направи изводът, че уредбата в сила към момента на уведомлението се прилага само когато подобни разпоредби са изрично предвидени в последващата уредба.

- 111 От една страна, в това отношение следва да се отбележи, че в други текстове Комисията е включвала разпоредби, изрично предвиждащи приложимостта на нови критерии преди влизането им в сила спрямо помощите, за които е направено уведомление, например разпоредбите на точка 82 от Насоките на Общността за помощите за опазване на околната среда и на член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2204/2002 на Комисията от 12 декември 2002 година относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за Европейската общност за държавните помощи за заетост (ОВ L 337, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 155). От друга страна, ако няма никаква пречка в текстовете, уточняващи критериите, които Комисията възнамерява да използва при разглеждане на съвместимостта на помощ или схема за помощи, тя да предвижда мерки, уреждащи конкретно приложението във времето на разпоредбите, уточняващи тези критерии, то съществуването на такава възможност не може да постави под съмнение принципа, очертан от посочената в точки 94 и 95 по-горе съдебна практика, че при липсата на такива мерки разпоредбите, уточняващи новите критерии, не следва да се прилагат спрямо помощите, за които е направено уведомление преди влизането им в сила.

- 112 На второ място, Регламентът за освобождаване на МСП не съдържа указания, които дори мълчаливо да дават възможност да се приеме, че същият следва да се прилага с обратно действие.

113 Всъщност предназначението на Регламента за освобождаване на МСП е, от една страна, да се приведе в изпълнение Регламентът за оправомощаване, като за категорията помощи за малките и средни предприятия се предвидят условията, на които те трябва да отговарят, за да се освободят държавите-членки от задължението да правят уведомления за тях, по-специално с цел да се опрости административното управление, без да се отслабва контролът, както и с цел да се подобрят прозрачността и правната сигурност. Предвид тази цел, и по-специално за да се даде възможност на държавите-членки сами да проверяват дали даден проект за помощи отговаря на критериите, определени от Регламента за освобождаване на МСП, поради което за него да не се отнася задължението за уведомление, предвидено в член 88, параграф 3 ЕО, е ясно само по себе си, че този регламент би могъл да се прилага само занапред, поради което не следва да се прилага спрямо вече направени уведомления.

114 От друга страна, Комисията обяснява, че целта на Регламента за освобождаване е и да замени критериите, определени от Насоките на Общността за МСП от 1996 г., както произтича от формулировката на съображение 4 от него, което посочва, че Насоките „следва да се отменят от датата на влизане в сила на настоящия регламент, тъй като тяхното съдържание се заменя с настоящия регламент“. Тъй като въпросът е дали новите критерии се прилагат спрямо висящите уведомления, следва все пак да се напомни, че според същото съображение регламентът „не накърнява възможността на държавите-членки да нотифицират за помощ, предоставяна на малките и средни предприятия“, както и че в такъв случай „[т]акива нотификации се оценяват от Комисията, и по-специално на основата на критериите, посочени в настоящия регламент“. Като предвижда, че държавите-членки запазват възможността си да правят уведомление за помощи, които попадат в категорията, за която се отнася Регламентът за освобождаване на МСП, текстът на упоменатото съображение има предвид единствено уведомления, които се правят по изключение, явяващи се последващи спрямо влизането в сила на същия регламент.

115 Разбира се, възможно е заместването на Насоките на Общността за МСП от 1996 г. с Регламента за освобождаване на МСП, което е обявено в споменатото съображение 4, мълчаливо да посочва, че в областта на държавните помощи за малките и средни предприятия Комисията е имала намерение да следва по-строга политика и по отношение на помощите, за които е направено уведомление. Не би могло обаче да се приеме, че само този факт е достатъчен,

за да се направи изводът, че Регламентът за освобождаване на МСП следва да се прилага с обратно действие, още повече че същото съображение предвижда, що се отнася до помощите, предмет на бъдещо уведомление, че те ще бъдат разглеждани „по-специално“, а не изключително, на основата на критериите, определени от този регламент. Ето защо, при положение че дадена схема за помощи, за която е направено редовно уведомление след влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП, не следва да се оценява единствено въз основа на критериите, определени в него, не би могло да се твърди, че целта, която този регламент си поставя, изисква по изключение да му се придаде обратно действие.

116 Освен това прилагането с обратно действие на Регламента за освобождаване на МСП може да се допусне само ако оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени. В това отношение следва да се подчертае пълната липса на промяна на този извод от обстоятелството, на което се позовава Комисията, че Федерална република Германия е знаела за предстоящото развитие на критериите за преценка на разглежданата схема за помощ към датата на уведомлението, направено за същата. Всъщност ако е вярно, че държавите-членки са взели участие в законодателния процес, довел до приемане на Регламента за освобождаване на МСП, вярно е също така, от една страна, че те не са в състояние нито да предвидят окончателното съдържание на текста, който в крайна сметка ще бъде приет, нито пък датата на влизането му в сила, и от друга страна, че същият регламент е насочен към установяване на условията, на които да отговаря освобождаването от задължението за уведомление по член 88, параграф 3 ЕО, а не към разрешаването на помощ, за която е направено уведомление. Освен това в редакцията на проекторегламента за освобождаване, публикувана в *Официален вестник* на 28 март 2000 г. (ОВ С 89, стр. 15), не се съдържа нито съображението, споменато в точка 114 по-горе, нито други данни относно факта, че Насоките на Общността за МСП от 1996 г. ще бъдат отменени и заменени от същия регламент. При тези условия прилагането му с обратно действие не би отговорило нито на условието за зачитане на оправданите правни очаквания на заинтересованите лица, нито на условието за зачитане на принципа на правната сигурност.

117 Освен това фактът, че текстовете, които Комисията публикува в областта на държавните помощи, както тя подчертава, имат за цел да осигурят прозрачност и предвидимост в практиката ѝ във връзка с разрешаването, по принцип не допуска Комисията да оценява съвместимостта на дадена помощ въз основа на правна уредба, влязла в сила при вече направено уведомление и започнало разглеждане на съвместимостта на помощта. Очевидно подобни действия

имат за последица намаляването, а дори и премахването, на предвидимостта в практиката на Комисията по разрешаването и няма как да не поставят държавите-членки в положение на правна несигурност, доколкото те не могат да имат никаква увереност във факта, че проект за помощи, който са изготвили в светлината на критерии, определени от действащата към момента на уведомяването уредба, ще бъде разгледан от Комисията чрез прилагането на същите тези критерии.

118 В това отношение следва да се отбележи, че в Известието относно определянето на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ (ОВ С 119, 2002 г., стр. 22), загрижена да осигури прозрачност и правна сигурност, Комисията уведомява държавите-членки и третите лица, че винаги ще оценява съвместимостта с общия пазар на държавните помощи, които не са били предмет на уведомление, според материалноправните критерии, определени в акта, който е в сила към момента на предоставянето им. Не би могло обаче да се приеме, че с цел да се определи приложимата уредба за оценяване на съвместимостта на дадена помощ с общия пазар, дадено положение следва да се счита за „заварено“, когато става въпрос за помощи, отпуснати в нарушение на задължението за уведомление, в смисъл че помощите трябва да се разглеждат в светлината на критериите, които са в сила към момента на изплащането им, съгласно споменатото известие и Решение по дело Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия, точка 94 по-горе (точка 118), и за „неокончателно“, когато става въпрос за помощи, предмет на редовно уведомление, критериите за разглеждането на които могат да се променят на законно основание до самото постановяване на окончателно решение, при положение че цялата процедура е проведена от гледна точка на критериите, определени в уредбата, която е била в сила по-рано.

119 Прилагането на практика на такава теза би било източник на правна несигурност за държавите-членки и би могло да има отрицателни последици, при положение че като предвиждат развитие на приложимата уредба в посока на по-голяма строгост, държавите-членки могат да се окажат в положението по-скоро да въвеждат в действие, а не да правят уведомление пред Комисията за дадена помощ. Освен това подобен резултат би бил в противоречие със съдебната практика, според която следва да се избягва всяко тълкуване, благоприятстващо неспазването от съответната държава-членка на член 88, параграф 3 ЕО (вж. в този смисъл Решение на Съда от 21 ноември 1991 г. по дело *Fédération nationale du commerce extérieur*, C-354/90, Recueil, стр. I-5505,

точка 16 и Решение на Съда от 21 октомври 2003 г. по дело Van Calster и др., C-261/01 и C-262/01, Recueil, стр. I-12249, точка 63). Всъщност ако неспазването на член 88, параграф 3 ЕО в рамките на проект за помощ, съвместима или не с общия пазар, не е свързано с повече рискове или санкции, отколкото спазването му, стимулът за държавите-членки да правят уведомление и да очакват решение по съвместимостта би отслабнал значително (заключение на генералния адвокат Jacobs във връзка с Решение на Съда от 5 октомври 2006 г. по дело Transalpine Ölleitung in Österreich и др., C-368/04, Recueil, стр. I-9957, точка 50).

120 В заключение, както от формулировката, така и от предназначението на Регламента за освобождаване на МСП, а и от изискванията, произтичащи от спазването на принципите за защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност, личи, че регламентът не е следвало да се прилага с обратно действие.

121 Този извод не се опровергава от факта, че Комисията, както е изложено в точка 86 по-горе, е разрешила множество схеми за помощи, за които е направено уведомление преди влизането в сила, но на основание на Регламента за освобождаване на МСП, при положение че не се е произнесла по тях преди неговото влизане в сила. В това отношение е достатъчно да се посочи, че практика на Комисията, която е в противоречие с принципите, очертани от съдебната практика, не може да отмени последните. В допълнение, както изтъква жалбоподателят, без Комисията да оспорва това твърдение, ставало въпрос за помощни мерки от значение за инвестициите или обучението, за които критериите за оценка, и по-специално допустимият интензитет на помощта, са останали непроменени спрямо предходната уредба (вж. точка 76 по-горе), поради което оправданите правни очаквания на заинтересованите лица при никакво положение не можело да бъдат засегнати.

122 Следва обаче да се отбележи, че ако се предполага Комисията да започне разглеждането на съвместимостта на дадена помощ веднага след получаване на уведомлението, т.е. въз основа на критериите, установени от действащата към този момент уредба, това разглеждане може реално да започне едва след представянето на всички необходими сведения, а именно от момента, когато уведомлението е пълно. От тази гледна точка, но и с цел да се избегне извършването на уведомление на стадий, в който то не съдържа всички

необходими за разглеждането му елементи, както и за да се избегне възможността за избиране на дата за уведомлението в зависимост и при съобразяване на евентуална промяна в критериите, въз основа на които трябва да се оцени съвместимостта на помощта, следва да се приеме, че приложима е действащата уредба към момента, в който уведомлението е пълно.

123 Ето защо следва да се провери дали в случая, както твърди жалбоподателят, първоначалното уведомление е било пълно, поради което Комисията не била в състояние да възрази, както е направила в точка 56 от обжалваното решение, че пълно уведомление било налице едва след влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП, поради което преценила, че същият бил приложим.

По оплакването, изведено от изчерпателността на първоначалното уведомление

— По допустимостта на оплакването

124 Комисията прави възражение за недопустимост на оплакването на жалбоподателя, изведено от пълнотата на първоначалното уведомление, поради това че от една страна, същото не било повдигнато по време на официалната процедура по разследване, а от друга страна, че Федерална република Германия и жалбоподателят не възразили нито срещу откриването, нито срещу провеждането на официалната процедура по разследване, като по този начин признали нейната законосъобразност и необходимостта от поисканите сведения. Поради това жалбоподателят не можел да оспорва окончателното решение като изтъква резерви, които следвало да заяви на по-ранен стадий от процедурата. В дубликата Комисията уточнява, че недопустимостта на оплакването била тясно свързана с факта, че Федерална република Германия не се възползвала от възможността, която ѝ се предлага от член 4, параграф 6 от Процедурния регламент за държавните помощи, поради което жалбоподателят нямал никакъв правен интерес да обжалва по този повод.

125 Недопустимостта на настоящото оплакване не може да се приеме.

126 На първо място следва да се отбележи, че като поддържа, че първоначалното уведомление било пълно, жалбоподателят цели да покаже, че разглежданата схема за помощи не е трябвало да се оценява въз основа на Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила след споменатото уведомление. Обратно на твърденията на Комисията в това отношение, става въпрос за позиция, която Федерална република Германия е изразила по-специално в своето становище във връзка с откриването на официалната процедура по разследване, където тя твърди, че „германските власти не споделят мнението на Комисията, че разглеждането на схемата за помощи не е било възможно въз основа на представените на 3 януари 2001 г. документи, и поради това поддържат становището си, че схемата за помощи трябва да се разгледа въз основа на [Насоките на Общността за 1996 г.], които са в сила към момента на уведомлението“.

127 На второ място следва да се подчертае, както произтича от съдебната практика, че възможността за оспорване на решение за откриване на официална процедура по разследване не може да има за последица ограничаване на процесуалните права на заинтересованите страни, като ги препятства да искат отмяна на окончателното решение и в подкрепа на жалбата си да се позовават на пороци, свързани с всички етапи от процедурата, водеща до това решение. Всъщност не може да се оспори, че дори да има самостоятелни правни последици, решението за откриване на настоящата официална процедура по разследване се отличава с това, че подготвя заключителното решение, което определя окончателно позицията на Комисията и в което тя може да преразгледа оценките, направени в решението за откриване на процедурата. Впрочем да се приеме тезата на Комисията би довело до предварително насочване на устните състезания по същество и смесване на различните фази на административното и съдебното производство, като се лиши от смисъл основната цел на официалната процедура по разследване, а именно да се даде възможност на заинтересованите страни да представят своето становище по всички спорни аспекти на преписката, а на Комисията — да вземе окончателно решение въз основа на това становище (вж. в този смисъл Решение по дело Regione Siciliana/Комисия, точка 105 по-горе, точки 47, 48 и 51).

128 В случая е достатъчно да се констатира, че обжалвано е окончателното решение, което слага край на процедурата, както и че то произвежда задължителни и окончателни правни последици по отношение на заинтересованите страни, включително що се отнася до определяне на приложимата уредба. При това положение жалбоподателят трябва да разполага с възможност да обжалва решението в неговата цялост, включително доколкото в него се установява, че първоначалното уведомление е станало пълно едва в момент, който следва влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП (вж. в този смисъл Решение по дело *Regione Siciliana/Комисия*, точка 105 по-горе, точка 49).

129 Що се отнася до довода на Комисията, че жалбоподателят нямал никакъв правен интерес да подава жалба във връзка с предполагаемата изчерпателност на първоначалното уведомление, поради това че не се възползвал от възможността, предоставена му от член 4, параграф 6 от Процедурния регламент за държавните помощи, да се приведе в изпълнение разглежданата схема за помощи след предварително уведомяване на Комисията, следва да се отбележи, че единствената последица от него е, че проектът, предмет на уведомлението, не е могъл да получи статут на съществуваща схема за помощи. Тъй като разглежданата схема за помощи е запазила положението си на нови помощи, Комисията основателно е могла да открие официалната процедура по разследване във връзка с нея (вж. в този смисъл Решение по дело *Regione autonoma della Sardegna/Комисия*, точка 56 по-горе, точка 49), което не се оспорва от жалбоподателя.

130 От посоченото по-горе следва, че не може основателно да се твърди, че като не е подал в необходимия срок жалба срещу решението за откриване на официална процедура по разследване и като не се е възползвал от член 4, параграф 6 от Процедурния регламент, в рамките на настоящата жалба, подадена срещу окончателното решение, жалбоподателят не може вече да изтъква, че Комисията неправилно приела, че уведомлението било непълно, и поради това е забавила неоснователно разглеждането му.

131 Ето защо оплакването, изведено от изчерпателността на първоначалното уведомление, е допустимо.

— По същество

- 132 Следва да се напомни, че по силата на член 4 от Процедурния регламент за държавните помощи, който определя сроковете за разглеждане на помощите, предмет на уведомление, Комисията разполага с двумесечен срок, за да констатира след предварително разглеждане било че мярката, предмет на уведомлението, не съставлява помощ, било че същата не буди съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, било също че тя буди съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, като в този случай Комисията решава да открие процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО. Двумесечният срок започва да тече от деня, следващ получаването на пълно уведомление (член 4, параграф 5, второ изречение от Процедурния регламент за държавните помощи).
- 133 Следва също да се напомни, че съобразно трайна съдебна практика, установила приложимите принципи преди влизането в сила на Процедурния регламент за държавните помощи, за да бъде уведомлението пълно, е достатъчно на фазата на предварителното разглеждане Комисията да разполага с всички сведения, които ѝ позволяват да заключи, без да е необходимо задълбочено разглеждане, че държавните мерки са съвместими с Договора, и по този начин да ги отграничи от онези, които събуждат съмнения относно тази съвместимост (Решение по дело Австрия/Комисия, точка 80 по-горе, точка 54). Следователно за целите на предварителната фаза е достатъчно от самото начало или след отговорите на държавата-членка на поставените от Комисията въпроси уведомлението да съдържа необходимите сведения, които позволяват на Комисията да си изгради първоначално становище относно съвместимостта на помощта с Договора (Решение по дело Lorenz, точка 53 по-горе, точка 3, Решение по дело Австрия/Комисия, точка 80 по-горе, точка 56 и Решение по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, точка 56 по-горе, точка 40).
- 134 Що се отнася до Процедурния регламент за държавните помощи, член 2, параграф 2 предвижда, че уведомлението е пълно, когато „съответната държава-членка предоставя цялата необходима информация, за да се даде възможност на Комисията да вземе решение съгласно членове 4 и 7 (наричано по-долу „пълно уведомление“)“. В член 4, параграф 5, трето изречение, както и

в член 5, параграф 3, чрез второ определение („уведомлението се счита за пълно“ или „[държавата-членка] счита уведомлението за пълно“), същият регламент установява момента, от който следва да се счита, че Комисията разполага с всички необходими сведения, т.е. когато тя вече не изисква други сведения или след надлежно аргументирано изявление от страна на съответната държава-членка. Основната цел на това второ определение е да посочи деня, от който предвиденият в член 4, параграф 5 от Процедурния регламент за държавните помощи двумесечен срок започва да тече, което поражда важни последици не само за държавите-членки, но и за Комисията.

135 Определението за пълно уведомление, съдържащо се в член 4, параграф 5, трето изречение, както и произтичащото непряко от член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи, следва да се разглеждат във връзка и в зависимост от предназначението на член 4, параграф 6 от същия регламент, който предвижда, че ако Комисията не е взела решение в двумесечния срок по отношение на пълно уведомление по смисъла на горепосочените разпоредби, „помощта се счита за разрешена от Комисията“ и „държава[та]-членка може тогава да изпълни въпросните мерки, след като предварително уведоми Комисията за това“. Ето защо такава разпоредба дава възможност държавите-членки да избегнат изкуствено удължаване от страна на Комисията на продължителността на предварителната фаза на разглеждане, през която Комисията ги държи в положение на правна несигурност относно съдбата на проекта за помощ.

136 Оттук следва, че липсата на възражение от страна на съответната държава-членка на основание член 5, параграф 3 от Процедурния регламент за държавните помощи срещу евентуалното използване на исканията за допълнителни сведения с отлагателна цел, както се подчертава в точка 129 по-горе, не може да има друга отрицателна последица освен изрично предвидената от въпросната система, а именно невъзможността да се използва предвиденото в член 4, параграф 6 от същия регламент факултативно въвеждане в действие на проектосхемата за помощи, която по този начин би се превърнала в съществуваща схема за помощи.

137 Следователно същият този факт изобщо не дава възможност да се направи заключението, че уведомлението не е било пълно, тъй като в съответствие с посочената в точка 133 по-горе съдебна практика определящият в това отношение критерий е уведомлението да съдържа цялата необходима информация, която позволява на Комисията да си изгради първоначално становище относно съвместимостта на помощта с Договора.

138 Този извод не се опровергава от изискването по член 2, параграф 2 от Процедурния регламент за държавните помощи, с оглед да се осигури пълнота на уведомлението, за предаване на всички сведения, необходими на Комисията било за целите на решението, което тя трябва да вземе при приключване на предварителното разглеждане, било за приемането на окончателно решение относно съвместимостта на помощта, и следователно не ограничава кръга от сведения, изисквани в рамките на уведомлението, до необходимите, осигуряващи възможност на Комисията да вземе решението, което трябва да се постанови при приключване на предварителната фаза на разглеждане. Всъщност член 2, параграф 2 от Процедурния регламент за държавните помощи трябва да се тълкува в светлината на задължението на Комисията да открие официална процедура по разследване, ако мярката, предмет на уведомлението, поражда съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, поради което Комисията трябва да има възможност да се запознае с всички необходими за целта фактически елементи. Що се отнася до всички останали сведения, които могат да се окажат необходими с оглед на приемането на окончателно решение относно съвместимостта на помощта, достатъчно е да се отбележи, че нито съответната държава-членка, нито Комисията знаят предварително какви сведения ще се окажат необходими за приемането на окончателно решение, тъй като потребността от такива се проявява едва в хода на официалната процедура по разследване, по-специално когато Комисията се е запознала с представените от трети заинтересовани лица становища (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Jacobs по дело Австрия/Комисия, точка 89 по-горе, точки 90 и 91).

139 Ето защо следва да се приеме, както произтича от член 2, параграф 2 от Процедурния регламент за държавните помощи и в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 133 по-горе, че за да бъде пълно уведомлението за целите на предварителната фаза на разглеждане, е достатъчно то да съдържа сведенията, необходими на Комисията да си изгради първоначално становище относно съвместимостта на мярката, предмет на уведомлението, с общия пазар и при съмнение в това отношение да вземе решение за откриване на официална процедура по разследване.

- 140 В светлината на изложеното по-горе следва да се разгледа съдържанието на кореспонденцията между Комисията и Федерална република Германия и да се определи дали, както твърди жалбоподателят, първоначалното уведомление е било пълно.
- 141 В това отношение следва да се напомни, че след първоначалното уведомление от 29 декември 2000 г. Комисията двукратно е искала допълнителна информация от Федерална република Германия, а именно на 5 февруари и на 5 септември 2001 г. Федерална република Германия е отговорила с писма, съответно от 12 март и от 9 октомври 2001 г.
- 142 Що се отнася до първото искане за информация, представено в писмото от 5 февруари 2001 г., Комисията се ограничава да попита Федерална република Германия „дали подпомаганите в рамките на „soft aid“ дейности [са] съвместими с Регламента за освобождаване [...] на МСП [...], т.е. дали обемът на предвидената в съответното уведомление помощ може да се намали до предвидения в Регламента за освобождаване на МСП“, и уточнява, че „[в] случай, когато това не е възможно, е необходима прецизна мотивация (за необходимостта и съвместимостта от гледна точка на икономическата политика)“.
- 143 Както правилно подчертава жалбоподателят, в писмото си от 5 февруари 2001 г. Комисията, от една страна, иска от Федерална република Германия мнение относно съвместимостта на помощите, отнасящи се до консултантски услуги, с Регламента за освобождаване на МСП и от друга — дали е склонна да намали обема на въпросните помощи, за да ги направи съвместими с него. Не може да се приеме обаче, че подобно искане има за цел получаването на фактически сведения, необходими за оценяване на съвместимостта на схемата за помощи, предмет на уведомлението, а по-скоро, освен поисканото мнение, то отправя предложение до Федерална република Германия да внесе необходимите изменения, за да приведе разглежданата схема за помощи в съответствие с разпоредбите на Регламента за освобождаване на МСП, влязъл в сила три дни по-рано.

144 Що се отнася до второто искане за информация на Комисията, изпратено на Федерална република Германия с писмото от 5 септември 2001 г., то има за цел, както Комисията сама уточнява в писмен отговор на въпрос, зададен от Първоинстанционния съд, да определи, предвид влизането в сила на Регламента за освобождаване на МСП, дали Федерална република Германия поддържа уведомлението по отношение на всички подпрограми, включени в първоначалното уведомление. Този вид информация, която освен това вече е била предоставена в рамките на известието на Федерална република Германия от 2 август 2001 г., също по никакъв начин не се отнася до фактически елементи, необходими за разглеждане на съвместимостта на схемата за помощи, предмет на уведомлението.

145 С оглед на гореизложеното следва да се направи заключението, че нито искането от 5 февруари 2001 г., нито това от 5 септември 2001 г. може да се квалифицира като искане за предоставяне на фактическа информация, необходима за допълване на първоначалното уведомление и за осигуряване на Комисията на възможност да разгледа съвместимостта на схемата за помощи, за която Федерална република Германия е направила уведомление. Всъщност самото съдържание на двете искания, формуирани от Комисията, показва, че тя вече си е изградила становище относно несъвместимостта на разглежданата схема за помощи с общия пазар заради нейното несъответствие с Регламента за освобождаване на МСП.

146 Този извод не се опровергава от съдържанието на отговорите на Федерална република Германия на писмата на Комисията от 5 февруари и от 5 септември 2001 г.

147 В този смисъл в отговора си от 12 март 2001 г. на писмото на Комисията от 5 февруари 2001 г., в точка I от известието, приложено към него, Федерална република Германия ясно излага становището си по въпроса дали „позициите за помощи, включени в „soft aid“, трябва да се приведат в съответствие с условията по Регламента за освобождаване“. По този въпрос Федерална република Германия излага следните съображения:

„[...] към момента на уведомлението за схемата за помощи Регламентът за освобождаване [на МСП] все още не е влязъл в сила. Следователно германските власти не могат да се основат на критериите по Регламента за освобождаване [на МСП] в момента на уведомлението [...] Съществуващото към момента на уведомлението правно положение е релевантното за целите на разглеждането на дадена държавна помощ [...] Германските власти следователно преценяват, че настоящата схема за помощи все още трябва да се оценява въз основа на критериите по Насоките на Общността [за МСП от 1996 г.].“

148 В точка II от същото известие Федерална република Германия твърди, че по нейно мнение във всеки случай трябвало да бъде възможно схемата за помощи, предмет на уведомление, да се разреши и въз основа на критериите по Регламента за освобождаване на МСП. Всъщност дори схемата наистина да не е в съответствие с този регламент във всяко едно отношение, Комисията можела все пак да я разгледа направо от гледна точка на Договора за ЕО, като приложи широките си правомощия за преценка.

149 При условията на така заетата позиция във връзка с поддържането на първоначалното уведомление, Федерална република Германия внася уточнение по отношение на подпрограма „Интензивни консултантски услуги/Направляване и консултиране“ относно интензитета на помощта. В известието, приложено към отговора от 12 март 2001 г., действително се посочва:

„С цел допълване на насоките, за които се прави настоящото уведомление, се предвижда общ определен размер на помощите от 50 % в съответствие с разпоредбата на Регламента за освобождаване [...] на МСП в допълнение на абсолютния определен размер за помощите. Предвиден е по-висок максимален интензитет до 65 % за малките предприятия (съобразно определението на ЕС), в границите на същите абсолютни пределни размери за помощите.“

150 С оглед на гореизложеното се налага констатацията, от една страна, че единственият конкретен въпрос в писмото на Комисията от 5 февруари 2001 г. се отнася само до един аспект, а именно до интензитета на помощта само по една от шестте подпрограми, съставляващи схемата за помощи, предмет на уведомлението, т.е. до аспекта, отнасящ се до „Интензивни консултантски услуги/Направляване и консултиране“. От друга страна, уточнението, внесено от Федерална република Германия по този въпрос, което наистина съдържа нов елемент, не може да се квалифицира като информация, необходима за оценяване на съвместимостта на помощта, при положение че Комисията е можела да заключи от уведомлението, че предвиждането на пределен размер само като абсолютна стойност непременно ще доведе до стойности на интензитет на помощта, надвишаващи 50 %.

151 Всъщност, както подчертава жалбоподателят в своя отговор на въпросите на Първоинстанционния съд и както може да се изведе с помощта на несложно изчисление, определеният в абсолютна стойност пределен размер означава, че съответното предприятие може да се ползва в най-добрия случай от помощ в размер на 72,23 % и на 83,3 %, ако то е ново. Чрез въвеждането на процентен пределен размер Федерална република Германия е свела размера на помощта до 50 %, а за новите предприятия — до 65 %, като за тях поддържа максимален интензитет на помощта, надвишаващ предвидения в Регламента за освобождаване на МСП в размер на 50 %. В това отношение следва да се добави, че размер на помощта над 50 % се предвижда и за подпрограма „Участие в панаири и изложения“ (размер от 60 % за малките предприятия, разположени в райони, изправени пред особени проблеми), за подпрограма „Сътрудничество“ (обща приложима ставка от 65 %, достигаща 80 % по някои специфични проекти) и за подпрограма „Насърчаване на дизайна“ (ставка в размер на 70 % за малките предприятия, разположени в райони, изправени пред особени проблеми).

152 Оттук следва, че въздействието от въвеждането и по отношение на подпрограма „Интензивни консултантски услуги/Направляване и консултиране“ на процентен пределен размер върху оценяването на съвместимостта на разглежданата схема за помощи, добавен към пределния размер на предвижданите помощи, определен като абсолютна стойност, придобива второстепенно значение, като съмненията на Комисията относно несъвместимостта на схемата в нейната цялост с общия пазар се основават

върху надвишението на определената в Регламента за освобождаване на МСП петдесетпроцентова ставка на интензитет на помощта. При всяко положение поради ограничения си обхват отговорът на въпроса, формулиран в писмото на Комисията от 5 февруари 2001 г., изобщо не е необходим на Комисията за изграждането на първоначално становище относно съвместимостта с общия пазар на проекта за помощи в неговата цялост, за който е направено уведомление.

153 Що се отнася до отговора от 9 октомври 2001 г. на писмото на Комисията от 5 септември 2001 г., Федерална република Германия, освен че предоставя второстепенни сведения в резултат от проведено на 14 юни 2001 г. заседание между Комисията и германските власти, се ограничава да потвърди, че поддържа първоначалното уведомление, по-специално поради факта че схемата, предмет на уведомлението, е в съответствие с Насоките на Общността за МСП от 1996 г. и че тя следвало да се оценява спрямо същите насоки, които били в сила към датата на уведомлението относно схемата. В същото писмо Федерална република Германия напомня още, че съобразно известието си от 2 август 2001 г., на основание на член 9, параграф 1 от Регламента за освобождаване на МСП разглежданата схема за помощи междувременно се прилага до датата на разрешаване на схемата за помощи, за която е направено уведомление.

154 Както личи от известието от 2 август 2001 г., посочено по-горе, самият факт, че Федерална република Германия е въвела в действие разглежданата схема за помощи, доколкото същата съответства на Регламента за освобождаване на МСП, като е определила срока ѝ на действие до 31 декември 2008 г. или до датата на разрешаване на схемата във вида ѝ съобразно уведомлението, потвърждава, че тя изобщо не е изменяла първоначалното си уведомление, за да го приведе в съответствие с Регламента за освобождаване на МСП. Всъщност Федерална република Германия се е възползвала от възможността, предлагана от този регламент, да въведе в действие схема за помощи, без да прави уведомление за нея, като я съобщава на Комисията в съответствие с член 9, параграф 1 от този регламент, а същевременно поддържа първоначалното си уведомление, именно поради това че то е направено преди влизането в сила на регламента.

155 Накрая, не може да се допусне първоначалното уведомление да не бъде прието за пълно, поради факта че не е отговаряло на всички условия, по-специално във връзка с интензитета на помощта, които налагала уредбата, влязла в сила

след първоначалното уведомление, а именно Регламентът за освобождаване на МСП. Всъщност жалбоподателят не само оспорва приложимостта на посочения регламент именно поради съображението, че е влязъл в сила след деня на получаване от страна на Комисията на първоначалното уведомление, но и изрично обявява, че поддържа това уведомление, като се възползва от възможността да въведе в сила схемата за помощи, без да прави такова, както предвижда същият регламент.

156 От гореизложеното следва, че първоначалното уведомление е било пълно, доколкото съдържа всички необходими елементи, даващи възможност на Комисията да оцени неговата съвместимост с общия пазар въз основа на критериите, установени от действащата към деня на получаването му правна уредба.

157 Оттук следва, че второто основание на жалбоподателя трябва да бъде уважено.

158 Предвид гореизложеното и без да се налага разглеждане на останалите изтъкнати от жалбоподателя основания, следва да се уважи жалбата и да се отменят член 2, втора алинея и членове 3 и 4 от обжалваното решение.

По съдебните разноски

159 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски съгласно исканията на жалбоподателя.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя член 2, втора алинея и членове 3 и 4 от Решение 2003/226/ЕО на Комисията от 24 септември 2002 година относно схемата за помощи, предвидена от Германия — „Програма в полза на малките и средни предприятия — Подобряване на производителността на предприятията в Саксония“ — Подпрограми 1 (Направляване и консултиране), 4 (Участие в панаири и изложения), 5 (Сътрудничество) и 7 (Насърчаване на дизайна).**
- 2) **Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 3 май 2007 година.

Секретар

Председател

Съдържание

Правна уредба	II - 1266
Обстоятелства в основата на спора	II - 1273
1. Административното производство	II - 1273
2. Обжалваното решение	II - 1276
Производство и искания на страните	II - 1278
От правна страна	II - 1279
1. По основаниято, изведено от процесуалната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че Комисията не приложила ускорената разрешителна процедура	II - 1280
Доводи на страните	II - 1280
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1283
2. По основаниято, изведено от материалноправната незаконосъобразност на обжалваното решение, произтичаща от това, че поради естеството си Регламентът за освобождаване на МСП не бил приложим	II - 1290
Доводи на страните	II - 1290
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1298
По приложимостта на Регламента за освобождаване на МСП спрямо висящите към деня на влизането му в сила уведомления	II - 1298
По оплакването, изведено от изчерпателността на първоначалното уведомление	II - 1309
— По допустимостта на оплакването	II - 1309
— По същество	II - 1312
По съдебните разноски	II - 1320